

"בניצני האור ב'תלפיות' תשי"ח, כרך ז' חוברת א)

מרו הראי"ה קוק – שיר

מעייני רוחי מלאו מרורות,
מסבל עמי מאז הדורות,
משמי האומה שהן קודרות
הא! מתי תבאנה הישועות האמורות,
בתנחומות החזון שהן מאד ברורות,
אבל בחותם צר הן אטורות,
ומי חכם יתיר הקשורות?
לאמץ הרוחות ולהזהיר הדורות.
שמרוב יגון הנן קודרות.
הושיעה נא יוצר כל מאורות
והגיה מחשכים מחשמני אשמורות.

(ראה אור ב'תלפיות' תשי"ח, כרך ז' חוברת א)